

بررسی وضعیت آنابلاسموز در گاوها شهرستان فلاورجان (۱۳۷۴-۱۳۷۹)

وحید نعمان، مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان

سعید عربزاده، شبکه دامپردازی فلاورجان

بیتا کچویی، شبکه دامپردازی فلاورجان

تاریخ دریافت: بهمن ماه ۱۳۷۹ تاریخ پذیرش: خرداد ماه ۱۳۸۰

رامی توان نام برد (۱). *andersoni* *Argas persicus* ریپی سفالوس، هیالوما، مگشهای گزنده خانوارده تبلانیده و پشههایی از گونه آندس و آنوفل نیز به طور مکانیکی قادر به انتقال بیماری می‌باشند. پس از ورود ارگانیسم به جریان خون، اجرام اولیه با ایجاد فروفتگی در غشاء گلبولهای قرمز و سپس به وجود آمدن واکوئل در سیستوپلاسم، وارد گلبول قرمز می‌شوند و در درون واکوئل با تقسیم دوتایی تکثیر می‌یابند و گنجیدگی جدیدی ایجاد می‌کنند که این گنجیدگی‌ها در دوران حاد آلوودگی به بیشترین میزان خود می‌رسند (۲).

آنابلاسموز در درجه اول یک کم خونی همولیتیک است و میزان کم خونی با تعداد گلبولهای قرمز حاوی میکروارگانیسم متناسب است. پس از درده کمون حدود چهار هفته، اولین ظهور انگل در خون با کاهش هماتوکریت، کاهش تعداد گلبولهای قرمز، پیدایش گلبولهای قرمز نارس در گسترش خون و بروز تب هم زمان است (۳).

گاوها بیانی را سن کمتر از ۱/۵ یا ۲ سال به ندرت علایم بالینی را نشان می‌دهند زیرا این حیوانات سریعاً گلبولهای قرمز خونی را تولید و جایگزین گلبولهای قرمز تخریب شده می‌کنند (۷).

علایم بیماری معمولاً با تب ۴۰-۴۱ درجه آغاز می‌شود و پس از ۲ تا ۳ روز، ضعف، بی‌اشتهاای، دشواری تنفس، از دست رفتن سریع وزن بدن، کم خونی و زردی در هنگام معاینه دقیق مخاطات، بیوست، مدفوع تیره رنگ و اغلب خونین و پوشیده از مخاط، کاهش شدید شیر و سقط جنین آشکار می‌شود (۱، ۷).

میزان تلفات بسیار متغیر بوده و معمولاً کمتر از ۵

درصد است ولی گاهی ممکن است در شرایط بد پرورشی

و یا آلوودگی به عنفتهای متعدد ۵۰ درصد حیوانات

مبتلای تلف شوند (۲).

در کالبدگشایی حیوانات تلف شده، لاغری، رنگ پریدگی مخاطات، خون رقیق و آبکی، بزرگی طحال، تورم کبد و متسع بودن کیسه صفراء به وضوح قابل مشاهده است (۱، ۷، ۶، ۲).

✓ Pajouhesh & Sazandegi, No 52 PP:10-12

A Study on anaplasmosis in cattle of Falavarjan city, Isfahan province (1995-2000).

By: Noaman V., Natural Resources and Animal Affairs Research Center of Isfahan; Arabzadeh S., Veterinary Network of Falavarjan City, Isfahan Province; Kachooii B., Veterinary Network of Falavarjan City, Isfahan Province.

In this study which was carried out during 6 year period (1995-2000) at the laboratory of the veterinary network of Falavarjan city of Isfahan province on 3269 blood smears that obtained from cattle with clinical signs. The result of microscopical examination indicated that 16.7 % were positive for *Anaplasma marginale*. Therefore cumulative incidence of clinical case of this disease was 3.25%. Statistically incidence of anaplasmosis in difference years and difference seasons were significant ($p < 0.05$). The incidence of anaplasmosis increased from 1995 to 2000 and in spring and summer was higher than other seasons.

Key words: Cattle, Anaplasmosis A. marginale, falavarjan

چکیده

این مطالعه در طول ۶ سال (۱۳۷۴-۱۳۷۹) در آزمایشگاه شبکه دامپردازی شهرستان فلاورجان بر روی ۳۲۶۹ مورد گسترش خونی حاصله از گاوها اصیل و دورگ هلشتاین با عالیم بالینی انجام گرفت. نتایج آزمایشاهای میکروسکوپی نشان داد که ۱۶/۷ درصد موارد از نظر *Anaplasma marginale* بودند. بنابراین میزان وقوع تجمعی موارد بالینی بیماری ۳/۲۵ درصد می‌باشد. از نظر آماری بین وقوع آنابلاسموز در سالها و فصول مختلف تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0.05$). میزان وقوع آنابلاسموز از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۷۴ روند افزایشی داشته است و همچنین در فصول بهار و تابستان میزان وقوع بیماری بالاتر از دو فصل دیگر است.

کلمات کلیدی: گاو، آنابلاسموز، *Anaplasma marginale*

خون استفاده می‌شود از حیوان آلوده به حیوان سالم

منتقل شود. تعداد زیادی از گونه‌های بالغ است

عامل بیماری می‌باشد. عامل بیماری صرفاً

بطور مکانیکی منتقل می‌شود. از عده‌ترین ناقلان این

ارگانیسم کنه *Boophilus annulatus*،

Dermacentor و *Dermacentor occidentalis*

مقدمه

آنابلاسموز عمده‌ای بیماری عفونی گاوها بالغ است که توسط ریکتوبایی بنام *A. marginale* ایجاد می‌شود (۷). عامل بیماری می‌تواند از طریق کنه، نیش حشرات، وسایل شاخ بری، اخته کردن، خال کوبی، شماره‌زنی، سرسوزن، انتقال خون و واکسنها که در تهیه آنها از

بین سالهای ۷۹ و ۷۸ با بقیه سالهای مورد مطالعه اختلاف معنی داری وجود دارد ($p < ۰/۰۵$). طبق نمودار شماره ۱ روند بیماری از سال ۱۳۷۴ تا سال ۱۳۷۹ سیر صعودی داشته است. طبق نمودار شماره ۲ مشاهده می شود که بطور کلی میانگین موارد بیماری در فصول بهار و تابستان از بیشترین میزان و در فصل پاییز و زمستان از کمترین میزان برخوردار بوده و از لحاظ اماری دارای اختلاف معنی داری می باشند ($p < ۰/۰۵$).

بحث

مطالعات انجام شده در مورد آنالپاسموز گاوی مؤید آن است که انتشار بیماری به صورت جهانی است ولی بسته به شرایط جغرافیایی و آب و هوایی، وجود حیوانات حساس به مناطق آلوده، وجود حوادث حامل بیماری و فراهم بودن شرایط برای تکثیر ناقلين بیماری، میزان شیوع و موقع بیماری متفاوت است. به طوری که این بیماری تها در ایالتهای جنوبی آمریکا مشکل ساز است ولی در ایالتهای شمالی از درجه اهمیت کمی برخوردار است (۷). در این مطالعه ۱۶/۷ درصد از نمونه های گرفته شده از گاوهایی که علایم بالینی داشتند از نظر میکروگانیسم *A. marginale* مشیت تشخیص داده شد. و با توجه به جمعیت در عرض خط مریان و قوع تجمعی بیماری در سالهای مورد مطالعه در این شهرستان ۲/۲۵ درصد می باشد. Morely در ایالت لوئیزیانا کانادا میزان وقوع بیماری آنالپاسموز را در گاوهای شیری به ترتیب در سالهای ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴، ۰/۳۳ درصد و ۰/۲۱ درصد گزارش کرد (۸). همکاران در سال ۱۹۹۲ در یک بررسی Ssenyoga

فلاورجان در چند سال اخیر موارد متعددی از بیماری آنالپاسموز مشاهده شده است لذا این مطالعه در این شهرستان انجام گرفت. مطالعه حاضر بر روی گسترش های خونی گاوهای دورگ با علامت ب، کم خونی، زردی مخاطرات، بی اشتیاهی، تورم عقده های لنفاوی انجام شد. این گسترشها از مناطق مختلف شهرستان توسط دامپزشکان بخش خصوصی جهت تشخیص نوع انگل خونی به آزمایشگاه شبکه دامپزشکی فلاورجان ارسال می شد. پس از ثبت مشخصات دام، منطقه و تاریخ مراجعه، گسترش های تهیه شده به روش گیمسا رنگ آمیزی شده و با میکروسکوپ نوری مورد بررسی قرار می گرفتند که در موارد مثبت ارگانیسم *A. marginale* به صورت گنجیدگی های سلولی کوچک، گرد، آبی تیره در حاشیه گوییچه های قرمز دیده می شدند. پس از جمع آوری اطلاعات روند بیماری در سالهای ۷۴ تا ۷۹ و همچنین ارتباط وقوع بیماری با فصول و سال به وسیله نرم افزار آماری SAS و با آزمونهای تجزیه واریانس و دانکن مورد بررسی قرار گرفت.

مشاهدات و نتایج

از ۳۲۶۹ مورد گسترش خونی که از خون محیطی گاوهای مشکوک اخذ و در فاصله زمانی ۱۳۷۹ تا ۱۳۷۴ به آزمایشگاه ارسال شده بود ۱۶/۷ درصد انگل *A. marginale* تشخیص داده شد بنابراین با توجه به جمعیت گاوهای در عرض خط این شهرستان میزان وقوع تجمعی^۳ بیماری در سالهای ۱۳۷۹ - ۱۳۷۴ درصد می باشد. در مقایسه بین میانگین موارد مشیت بیماری در سالهای مختلف مشاهده می شود که

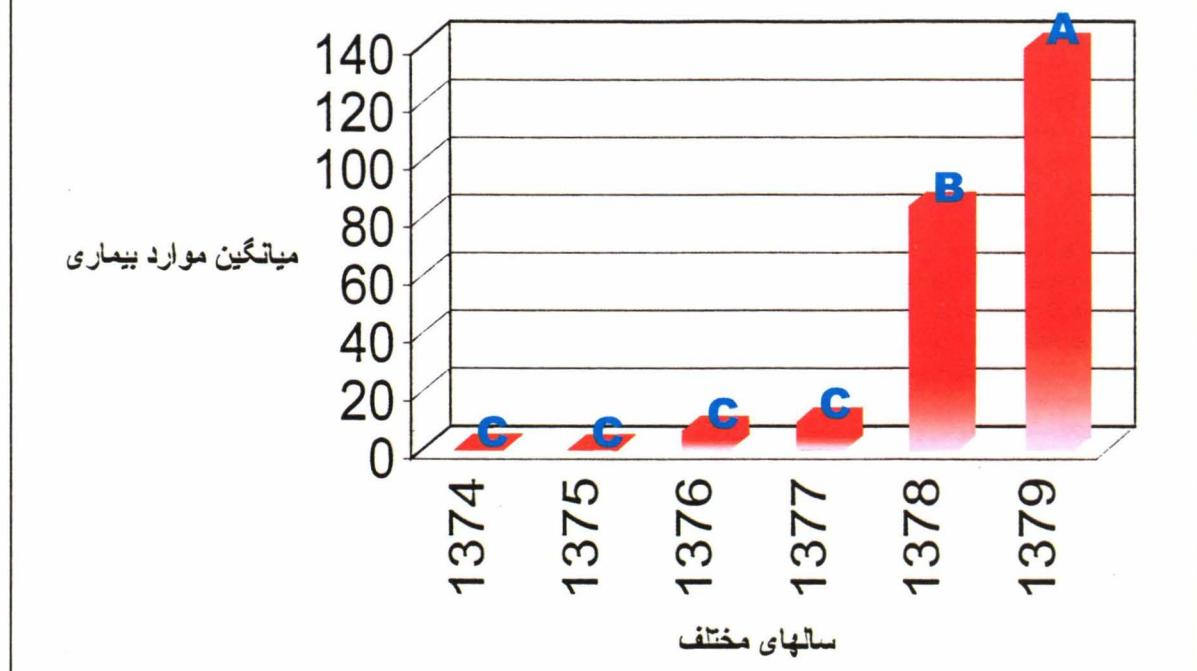
گچه میزبان اختصاصی *A. marginale* ولی این میکروگانیسم در خون گوزن، گاومیش، گاو کوهان دار و گوزن یال دار نیز دیده شده و در شتر و بز کوھی ممکن است بطور تصادفی دیده می شود و این حیوانات می توانند عامل دوام آلودگی در منطقه باشند (۲). بیماری ناشی از *A. marginale* در گوسفند گزارش شده است (۱۰)، ولی بیماری در گوسفند و بز به صورت خفیف تا تحت بالینی است و عموماً در خون گوسفند و بز دیده نمی شود (۳، ۲).

گرچه در اکثر گاوداری ها علامت بیماری به صورت انتزاعی بروز می کند ولی در مناطق مختلف میزان خسارت بسیار متغیر است به طوری که این بیماری در آمریکا سالانه ۳۵ میلیون دلار به این کشور خسارت وارد می سازد. با توجه به شیوع جهانی این بیماری بالطبع در ایران نیز با وجود فعالیت ناقلان بند پاسالانه خسارات قابل توجهی ناشی از این بیماری به دامداران مناطق مختلف وارد می شود و در مطالعات انجام شده در ایران بیشتر آلودگی ها منشا خارجی داشته است. در سالهای اخیر تعداد قابل ملاحظه ای از گاوهای مبتلا به این بیماری در استان اصفهان به خصوص شهرستان فلاورجان مشاهده شد که با توجه به خسارات اقتصادی قابل توجه بررسی وضعیت گاوهای مبتلا به این بیماری در سالهای مختلف ضروری به نظر می رسید تا اقدامات مؤثری در پیشگیری و کنترل این بیماری در مناطق مختلف صورت گیرد.

مواد و روشها

از آنجاکه در استان اصفهان به خصوص شهرستان

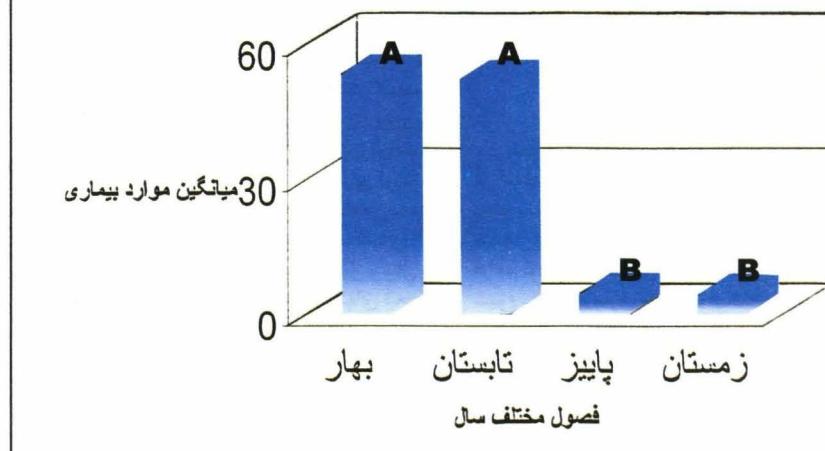
نمودار شماره ۱- میانگین موارد آنالپاسموز در سالهای مختلف در شهرستان فلاورجان. ستونهایی که حروف غیر مشترک دارند دارای اختلاف معنی دار می باشند ($p < ۰/۰۵$)

منابع مورد استفاده

- شاددل، فضل...، ۱۳۷۷. انگل شناسی دامپزشکی، انتشارات دانشگاه شیراز. ۷۴۶ صفحه.
- شیمی، احمد. ۱۳۷۶. باکتری شناسی دامپزشکی و بیماریهای باکتریایی، مؤسسه نشر جهاد و ایسته به جهاد دانشگاهی تهران. ۵۵۲ صفحه.
- Blood D.C. and Radostits O.M., 1994. Veterinary medicine, Eight Edition Bailliere Tindall-London. pp: 964-967.
- Dorothy M.F., Wendy C.B. & Gug H., 1999. Emergency of *Anaplasma marginale* antigenic variant during persistent rickettsial infection. Infection & Immunity, November, 5834-5840.
- Fumicz M., 1991. Serological survey for *Anaplasma marginale* infection among cattle in Austria. Wiener-Tierarztliche-Monatsschrift, 78:4.
- Garry Adams L., 1998. Anaplasmosis. Workshop on beefcattle producing system & natural resources conservation in semi-Arid land of south Texas & northern Mexico. February 26-27.
- Kvasnicka B., 1998. Anaplasmosis-california cattleman. August, 1-3.
- Morely R.S., and Hugh-Jones M.E., 1989. Incidence of clinical anaplasmosis in cattle in the Red river plains & south-east area of Louisiana. Vet. research-communications. 13:4, 297-305.
- Mulei C.M. & Rege J.E.O., 1989. An examination of the incidence of east coast fever (E.C.F) anaplasmosis and babesiosis in bovine in Kabete area of Kiambu district of Kenya. Bulletin of animal health and production in Africa, 37:3, 213-216.
- Salabarria F.F. & Pino R., 1988. Vertical transmission of *Anaplasma marginale* in cow affected in late pregnancy. Revista - Cubana - de - Ciencias - Veterinaries. 19: 3, 179-182.
- Ssenyonga G. & Kakoma I., 1992. Anaplasmosis in Uganda, II prevalence of bovine anaplasmosis. Scandinavian J. of Immunology. 36 Supplement 11, 107-109.
- Surendra N.S. & Bhaskara R.P., 1989. Anaplasmosis in sheep in Andhra Pradesh Indian Vet. J. 66:7, 672.

نمودار شماره ۲- میانگین موارد آنایپلاسموز در فصول مختلف در شهرستان فلاورجان. ستونهایی که حروف غیر مشترک دارند دارای اختلاف معنی دار می باشند ($P < 0.05$)

میزان شیوع بیماری آنایپلاسموز را در مناطق مرکزی ۲۵ درصد و در شمال غربی اوگاندا ۳۵ درصد اعلام کردند (۱۱). همچنین Mulei و همکاران در یک بررسی در سالهای ۱۹۸۵ تا ۱۹۸۷ نشان دادند که ۸/۹ درصد از موارد ارجاعی به یکی از مراکز دامپزشکی در کنیا به اتفکلهای خونی مبتلا بوده و از این مقدار ۲۱/۸ درصد مربوط به آنایپلاسموز بوده است (۹). در سال ۱۹۹۱ کارینتینای اتریش به میزان ۵/۷ درصد گزارش کرد (۵). در نمودار شماره ۱ مشاهده می شود که میانگین وقوع بیماری از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۷۴ سیر صعودی داشته است که این افزایش تظاهر بیماری می تواند ناشی از کنترل ناکافی ناقلان (کنهها، پشههای خونخوار، مگسها ی گزنه) این عامل باشد به طوری که کشترهای برقن و آهای را کد محیط مناسبي را برای تکثیر پشههای خونخوار فراهم می کنند. همچنین عدم رعایت بهداشت، عدم سمام پاشی به موقع و مدیریت نامناسب جایگاهها در گاوداری های سنتی محیط مناسبی را برای بقای کنهها و مگسها ی گزنه ایجاد می کند. بعلاوه افزایش حاملان بیماری انتقال خون و بیماری با سرنگ های چند بار مصرف، انتقال خون و انتقال دامهای حساس به این منطقه از دیگر دلایل افزایش تعداد مورد بیماری در این منطقه است. احتمال انتقال عمودی عامل بیماری از مادران آلوه به گوساله های نیز مهم است. به طوری که Salabarria در سال ۱۹۸۸ نشان داد که ۸۶/۴ درصد از گوساله های بدنی آمده از مادران متلا به *A. marginale* آلوه بوده و انتقال عمودی در اپیدمیولوژی آنایپلاسموز ممکن است نقش بسزایی داشته باشد (۱۰). نمودار شماره ۲ میانگین موارد بیماری در فصول مختلف را نشان

سپاکسکاری

بدینوسیله از جناب آقای مهندس سعید انصاری که در انجام عملیات آماری این تحقیق مساعدت نمودند و همچنین کلیه دامپزشکان شاغل در بخش خصوصی شهرستان فلاورجان صمیمانه تشکر و قدردانی می گردند.

پاورقی ها

- Haemolytic anaemia
- Cumulative incidence